

и уничтожение на тая мърка, при все това тя пакъ се практикува въ Бургазъ. Затова необходимо е специално наредждане по тоя въпросъ.

Като повдигаме тия въпроси прѣдъ Васъ, очакваме, Господине Министре, че Вие ще наредите необходимото за правилното имъ разрешение.

На това писмо министерството на търговията, промишлеността и труда даде слѣдния отговоръ:

„Ходатайството на прѣседателствуваната отъ Васъ камара досъжмо узаконяването торбата (чувала) брашно за вѫтрѣшния пазаръ да тежи винаги 75 кгр. при единъ кгр. дара, Министерството не може да удовлетвори по причина, че торбата не може да бѫде мърка.

Купувачите на брашно, за да запазятъ интересите си, трѣбва да изискватъ отъ продавача да бѫде всѣка торба прѣварително прѣтеглена и да заплащатъ за толкова кгр. брашно, колкото купуватъ.

По въпроса за продажбата на дървата на чекии, Министерството прѣписва потрѣбното на контролното бюро по мърките е теглилкитъ въ града Ви.

Дървата могатъ да се продаватъ или на кубикъ (стеръ) или по тегло на килограми, но въ единия и въ другия случай съ прѣварително маркирани и контролирани мърки.

Главенъ секретаръ: Ангелъ Николовъ.

Началникъ на отдѣлението: Ив. П. Маноловъ.

Бюрото на камарата не остана доволна отъ отговора на министерството по първия въпросъ — теглото на торбата брашно, понеже памира изложенитъ въ него мотиви за неподходящи. *Първо*, макаръ че торбата да не е десетична мърка и е несъгласна съ закона за мърките и теглилкитъ, обаче това ни най малко не прѣчи, щото да се узакони теглото на една пълна торба брашно да бѫде 75 кгр. Обществения интересъ, интереса на консуматорите, трѣбва да стои по високо отъ формалността, че торбата не можело да се взема за мърка. *Второ*. Теглото на торбата отъ 75 кгр. е обично, населението е свикнало съ него и нѣма защо, поради формални съображения, да се дава възможност на разни лица да злоупотрѣбяватъ съ него. *Трето*, становището на министерството не е право още и за това, че въ